

Przedmiot

Oparty na art. 272 TFUE wniosek o zasądzenie od Komisji zapłaty pierwszej raty dotacji należnej skarżącej w ramach umowy Seabioplas (nr referencyjny FP7-SME-2013-606032-SEABIOPLAS) dotyczącej projektu w zakresie badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie zatytułowanej „Algi pochodzące ze zrównoważonej akwakultury jako surowiec na ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne pochodzenia biologicznego”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 21.12.2015.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Komisja

(Sprawa T-191/16)

(2016/C 251/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: E. Tzannini, dikigoros)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu, czyli decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 1080 z dnia 16 lutego 2016 r. dotyczącej odzyskania kwoty 109 415,20 EUR, powiększonej o odsetki, od LITO HOSPITAL FOR WOMEN AE;
- stwierdzenie, że czas pracy jej personelu poświęcony na wykonanie projektu odpowiada czasowi pracy wskazanemu w okolicznościach faktycznych przedstawionych w skardze;
- wzięcie pod uwagę jej argumentów w przypadku uznania przez Sąd, że należy zwrócić kwoty wskazane w piśmie z dnia 5 listopada 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu także w części dotyczącej trzeciej transzy, która nie została wypłacona;
- potrącenie kwot podlegających ewentualnie zwrotowi ze wspomnianą nigdy niewypłaconą trzecią transzą, która pozostaje w zawieszeniu od dziesięciu lat;
- uznanie niniejszej skargi za zdarzenie, które przerywa przedawnienie uprawnienia do wypłaty trzeciej raty; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską przepisu prawa i niemożności przyjęcia przez Komisję Europejską aktu podlegającego zaskarżeniu w niniejszym przypadku na podstawie art. 263 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący nieuwzględnienia przez Komisję Europejską dowodów, które zostały jej przedstawione.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieuwzględnienia przez Komisję Europejską argumentów dotyczących okoliczności faktycznych, które zostały przedstawione w toku całego postępowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
5. Zarzut piąty dotyczący nieuczciwego charakteru postanowienia umownego, które przewiduje jeden jedyny środek dowodowy w celu wykazania wykonanej pracy.
6. Zarzut szósty dotyczący przedawnienia wiarytelności żądanej przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2016 r. – Republika Litewska/Komisja Europejska

(Sprawa T-205/16)

(2016/C 251/40)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė i D. Stepanienė)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2016)969 final z dnia 23 lutego 2016 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy z Funduszu Spójności dla realizowanego na Litwie projektu pod tytułem „Pomoc techniczna dla zarządzania Funduszem Spójności w Republice Litewskiej” (2005LT16CPA001) w zakresie, w jakim przewidziano w niej zmniejszenie pomocy w wysokości 137 864,61 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Republika Litewska podnosi zarzut dotyczący naruszenia przepisów art. 11 rozporządzenia Komisji nr 16/2003 ⁽¹⁾ w związku z zasadą uzasadnionych oczekiwań, gdyż Komisja Europejska, postanawiając zmniejszyć pomoc z Funduszu Spójności Unii Europejskiej na okres 2000–2006:

- nie wzięła pod uwagę okoliczności, że koszty VAT poniesione w celu wykonania decyzji Komisji C(2005) 5291 ⁽²⁾ zatwierdzającej projekt „Pomoc techniczna dla zarządzania Funduszem Spójności w Republice Litewskiej” (zwany dalej „projektem”) kwalifikowały się do zwrotu zgodnie z wymaganiami art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 16/2003 i innymi wymaganiami;